

بررسی پیامدهای استفاده یا عدم استفاده از درن در عمل جراحی برداشت استخوان اسفنجی از ستیغ خاصه در بیماران با شکستگی خرد شده یک استخوان بلند

دکتر علیرضا سعید^۱ دکتر شهرام زارع^۲

^۱ استادیار گروه جراحی^۲ استادیار گروه پزشکی اجتماعی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان

مجله پزشکی هرمزگان سال هفتم شماره دوم تابستان ۸۲ صفحات ۵۴ تا ۵۹

چکیده

مقدمه: استفاده از درن جهت خارج کردن مواد چرکی درون زخم در اعمال مختلف جراحی معمول است. هدف از این مطالعه بررسی اثربخشی درن هموواک در عمل جراحی برداشت استخوان اسفنجی از ستیغ خاصه می باشد.

روش کار: در این کارآزمایی بالینی، ۹۰ بیمار بستری در بخش ارتوپدی بیمارستان شهید محمدی بندرعباس که با بیش از ۳۰٪ خردشدگی یا شکستگی یک استخوان بلند مراجعه کرده بودند به طور تصادفی به دو گروه تقسیم شدند. در گروه اول پس از عمل جراحی درن کار گذاشته شد و گروه دوم درن دریافت نکردند. دو گروه به مدت شش ماه تحت نظر بودند و نتایج با استفاده از آزمونهای χ^2 و t مورد مقایسه قرار گرفتند.

نتایج: دو گروه پس از شش ماه پیگیری از نظر شدت درد، نیاز به تعویض پانسمان، تشکیل هماتوم و عفونت تفاوت معنی داری نداشتند.

بحث: بنظر می رسد گذاشتن درن در زخم بیمارانی که از ستیغ خاصه آنها استخوان اسفنجی به منظور پیوند در شکستگی خرد شده یک استخوان برداشته می شود، لزوم چندانی ندارد.

کلیدواژه ها: درناژ - استخوان، پیوند - شکستگی استخوان

نویسنده مسئول:

دکتر علیرضا سعید

بیمارستان شهید محمدی -

بخش ارتوپدی

بندرعباس - ایران

تلفن: ۰۹۸ ۶۶۱ ۳۳۳۷۰۰۱

مقدمه:

اعمال جراحی ارتوپدی نمی توان تأثیر اثبات شده ای را به آن نسبت داد و حتی گفته می شود که استفاده از درن ممکن است شانس عفونت زخم را بالا ببرد، زیرا درن عاملی است که زخم را با محیط بیرون مرتبط می سازد (۳). بیشترین نوع درن مورد استفاده در اعمال جراحی ارتوپدی از نوع درن هموواک است که یک درن از نوع مکنده بسته می باشد. هدف از این مطالعه بررسی اثربخشی درن هموواک در یکی از اعمال جراحی ارتوپدی بسیار شایع یعنی برداشت استخوان اسفنجی به منظور پیوند از ستیغ خاصه در بیماران دچار شکستگی استخوانهای بلند، می باشد. باید توجه داشت که با وجود پیشرفت بسیار زیاد تکنیک عمل جراحی میله گذاری داخل کانال استخوان، هنوز هم روش فیکساسیون داخلی به همراه پیوند استخوان در کشور ما و بسیاری کشورهای دیگر بطور

استفاده از وسایلی که بتوانند مایعات و چرک را از بدن به بیرون هدایت نمایند به نوشته های بقراط برمی گردد که با یک لوله فلزی و محلول شراب چرک فضای جنب بیماری را خارج کرد (۱). درن ها در موارد وجود مواد چرکی درون زخم برای درمان به کار می روند ولی ممکن است آنها را به صورت پیشگیرانه نیز به داخل زخم عمل جراحی وارد کرد که این امر سبب اختلاف نظر و بحث بسیار زیاد شده است. هدف از بکار بردن درن در این موارد عبارتند از جلوگیری از تجمع مایعات، حذف فضای مرده، اجازه دادن به نسج ها برای قرار گرفتن در مقابل هم، جلوگیری از تشکیل هماتوم، جلوگیری از عفونت زخم، کاهش درد پس از عمل (۲). از طرف دیگر تمام فوائد نسبت داده شده به درن، جنبه تئوری دارد و در بسیاری از